

stabile over en årrække. Der har Sundhedsstyrelsen skønnet, at der er brug for noget fornyelse.

Her er der en meget, meget indarbejdet event, som man har vurderet må kunne stå uden ressourcer fra Sundhedsstyrelsen, og Sundhedsstyrelsen har så i øvrigt drejet sine ressourcer over på andre felter inden for hiv/aids og seksuelt overførbare sygdomme, hvor de har skønnet, at den forebyggelsesmæssige effekt er større. Jeg har sådan set ikke belæg for at omgøre den beslutning, den støtter jeg mig til.

Morten Østergaard (RV):

Men kan ministeren forstå, at det kan virke en lille smule fattigt, at ministeren i sit første svar giver det indtryk, at regeringen er meget positiv over for den verdensomspændende aids-dag, og at den så efter 16 år vælger at fjerne tæppet under den organisation, som netop skal udføre aktiviteten i Danmark?

Det kan virke lidt mærkeligt, ja, måske endda dobbeltmoralisk, at regeringen på den ene side synes, at det er meget positivt, at der er en sådan dag, men at den på den anden side efter 16 år bestemmer sig for ikke længere at støtte den.

Kunne man forestille sig, at ministeren eventuelt ville tage op, om der var andre ministre, der i deres budgetter kunne finde en anledning til at støtte dagen, hvis det ikke bare skal være varm luft, når regeringen udtrykker, at det er meget positivt, at der er en verdensomspændende aids-dag, der sætter fokus på det her problem, som jo altså ikke, modsat i øvrigt bevillingerne til aids-oplysning, er dalende, men derimod er i stadig vækst?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Når hr. Morten Østergaard nu bruger ordet fattig, vil jeg da bare replicere og sige, at det, man bliver fattig af, er at blive ved med at bruge penge, sådan som man har gjort det historisk, og så samtidig begynde at bruge penge på en masse nye områder.

Hvis man forfølger det som en vedvarende strategi, ender man med at være fattig. Det er sådan set ikke det, der er regeringens ambition. Regeringens ambition er, at vi bruger de ressourcer, vi har, optimalt. Der har vi altså en rollefordeling, hvor det er Sundhedsstyrelsens Center for Forebyggelse, der administrerer og prioriterer de ressourcer, der er inden for rammerne af den strategi og overordnede politik,

som jeg tager ansvaret for og i nogen grad også i et samspil med Folketingets Sundhedsudvalg.

Kl. 13.50

Der er jeg orienteret om, at Sundhedsstyrelsen i indeværende år har fundet, at det var mere fornuftigt at bruge ressourcerne på andre områder under den paraply, der hedder seksuelt overførbare sygdomme, end ved at støtte aids-dagens aktiviteter i Danmark i indeværende år. Det har jeg sådan set taget til efterretning. Jeg har ikke grund til at omgøre den beslutning, Sundhedsstyrelsen her har truffet.

Så har jeg oplyst hr. Morten Østergaard om, at Sundhedsstyrelsen samtidig er i gang med at udarbejde en ny strategi på hele det her område, og jeg udelukker ikke, at det kan være en del af den strategi, at man fremover vil støtte World Aids Day. Det kan jeg sådan set ikke tage stilling til her. Jeg ved, at Sundhedsstyrelsen er i gang med sådan et udspil. Det får jeg sidst på året, og så vil jeg holde hr. Morten Østergaard og andre orienteret om sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 28

Birthe Skaarup (DF):

I går aftes i TV-avisen kunne vi høre om en sag fra en patient og en patientforening om ikke alene behandlingsmetoder i Danmark på de danske sygehuse, men også operationer. Utilfredsheden gik på, at man ikke på alle landets sygehuse fik mulighed for at blive opereret efter de nyeste metoder. Det vil Dansk Folkeparti gerne have ministerens kommentar til.

Efter vores opfattelse må det være sådan, at vi, hvis vi får nogle nye behandlingsmetoder her i Danmark, også skal bruge dem, hvad enten patienten bor i Nordjylland eller på Sydøstlandet. Det vil jeg selvfølgelig gerne høre hvad ministeren mener om.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jeg så også indslaget i går, mens jeg sad på mit kontor og kæmpede mig igennem mine bunker, og det gjorde også indtryk på mig. Jeg vil sige til fru Birthe Skaarup, at jeg tror, at vi her har med en sag at gøre, vi ser fuldstændig ens på. For det, der har drevet både regeringen og Dansk Folkeparti til nu at tage det politiske ansvar for at lave en sundhedsreform, hvor vi